

З УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

УКЛАДАЄ І ВИДАЄ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Адреса: Київ, Н.Володимирська, Педагогічний Музей.

Другий Військовий Все-український з'їзд.

П'ятого червня в 11 годині ранку розпочався другий Всеукр. Військ. з'їзд представників війська в фронті та тилу. Великий військовий театр ледве уміщав смілих делегатів, які в'їзалися. Збори відчинили член Генерального військового комітету Шестюра. В коротенькій промові згадує можливість нести та невідкладну потребу українському народові та військовій революції цілу низку важливих питань. Шестюра дає справозвіщення про працю Генерального Комітету. Кінчає свою промову Шестюра висловлюючи: „Сила українському військові“ в повній промові зборам вибрати премію. Від імені Генер. Коміт. радить вибрати премію в 5 чоловік. Наслідком в цьому промову дає та горічі добити. Під час дебати на з'їзд приходять проф. М. Грушевський, якого збори вітають вигукми „слава“.

Коли призначено справу в провіді було вирішено і було проголошено рішення кандидати до президіуму, оповіщено було перерву на дві години. Під час перерви міражована була військові мандати та розподілення їх по частині військ. Втілюючи 1916 делегати від військ як мігора кіліну організації українських військ. Після перерви знову беруться до вибору президіуму. Вибрано відкритим голосуванням Курного, Лавинського, Дукача, Симоненку та Гавришак. Після вибору президіуму збори запрошують почесним головою з'їзду проф. Грушевського. Гавришак, який було передано на той час обійняти членки, дає слово проф. Грушевському, який від імені Центральної Укр. Ради вітає представників озброєного українського народу. Проф. Грушевський виступає в своїй промові на те, що Центр. Рада вибрана конгресом, поновлена уже представниками озброєного, обрали на селянському з'їзді. Тоді же військовий з'їзд має вибрати в себе раду військових депутатів, які увійдуть в склад Центр. Ради. Коли в найбільшій часі робітничий з'їзд вибрав в себе раду робітничих депутатів і то так увійде в склад Центр. Ради, то тоді вона буде дійсним представником українського народу і зможе оборонити та забезпечити права свого народу в ці тяжкі часи, які наближаються.

Розмовляючи про перемир'я в Тимчасовому Уряді та їх успіхи, проф. Грушевський виступає на те, що тепер український народ сам зусилля добити, щоб українська земля перейшла власнею чергою небезпечної землі та виїхати на шлях кращого спокійного життя.

Кінчає свою промову проф. Грушевський окликом боронити так, як колись наші предки, одностайно, організовано народи праця і не дати підкопати реакції та злишнім ворогам, щоб порушити здобуту волю.

Заключивши нас до здійснення автономії України в федеративній Росії та утворення на Україні демократичного ладу, який забезпечить інтереси трудящого народу. Цими словами вітає проф. Грушевський свою промову. Після цього збори починаються до вечірнього засідання.

На вечірньому засіданні голова Гавришак, ознайомивши з'їзд відкритим, читав резолюції вироблений президіумом, а після того промовує згадати, раніше ніж розпочати роботу, того, хто перший почав боротьбу на волю України і тим спричинився до цього з'їзду. Він виступає і в кінці промови співачить тисячголосним хором „За волю“. Після „За волю“ проголошують славу Автономній Україні і вислухають привітання представників: М. Комацького від Української партії соціалістично-революціонерів, М. Стасюка від імені Української Ради селянських депутатів, виступає Гавришак від імені українського військового організаційного комітету, після привітань оголошується головний порядок денний, вироблений Генеральним Комітетом. Після дебати остаточно затверджено зборам такий порядок денний: 1) питання про правомірність з'їзду; 2) доклад про діяльність Генерал. військового комітету; 3) доклад з військ; 4) сучасний політичний стан; 5) націоналізм війська; 6) України ресурси та український тил; 7) освіта та економіка селян; 8) статут Генерального військового комітету його склад, права та обов'язки; 9) вибори членів постійного Генерального комітету; 10) білоруські справи.

Після затвердження порядку денного голова оголосив, що далі виступи дебати будуть проводитися при закритих дверях і через те мають лишитися тільки члени з'їзду та члени Центр. Укр. Ради.

Закрита засідання починається о 6 годині вечора.

На другий день голова відкритими зборами, проголошує вітальну телеграму від польського військового з'їзду. Далі в армії виступає артистичне виставлення М. Левинського, від імені товариства Шкільної освіти вітає з'їзд І. Стеценко.

Після привітань проголошується текст резолюції в справі правомірності з'їзду, вироблений редакційною комісією.

Після відкритих дебати на резолюцію привітається зборами. Далі виступає зачитання привітань при закритих дверях. Вечірні засідання відкриває д. Курний, який виступає членом з'їзду відомостями спокійно до всього того, що їм прийдеться зараз зустріти. Силою цих відомостей члени беруть Генер. коміт. С. Шестюра.

Товариші, починає Шестюра, сьогодні в ніч другої підняли для проф. Грушевського повідомлення Генеральної Комітету, що в 3 год. вночі головний начальник Київської військової округи зачитував його по телефону, чи брава, що відбувався на з'їзді нарада і що з'їзд постановив військ. заходити губернсько-казначейство та

державний банк.

(В вібранні рук. Чуті сміх і вигук „провокація“).

З цього приводу Генеральний Комітет послав мене і тов. Поплавка до головного начальника військової округи п. Оберучева і в нашій розмові виникло, що коли третьої години ночі до п. Оберучева з'явився нач. військової міліції Лепарський, розбудив його і подав офіційну вказу, що о 3 годині ночі на цьому з'їзді вироблені згадані уже постанови, що населення Київської губернії і щоб ознайомити його, то треба вжити якихось рішучих заходів. Ми в т. Поплавком офіційно вказали п. Оберучеву від імені Генерального Комітету, що все те, що сказав Лепарський, є брехня, вироблені в який провокаційною метою, і прохали надрукувати в газеті, що факти каже Лепарського не відомі, мають відомості. Ми також заявили, що засідання з'їзду закінчилося ще до 12 год. ночі, так що не тільки о 2, а навіть о 12 годинах тут уже нікого не було, і ніколи ця справа на з'їзді не піднімалася.

Коли Лепарський провокував з'їзд, то з'їзд повинен дивитися на це спокійно, але не може не реагувати на вчинки Лепарського, бо це вчинки агітаційні проти революції і проти демократії. Я говорю тут до вас товариші, для черги наші години в говорю також до тих людей, які хочуть нас спровокувати на якісь нерозважливі вчинки, щоб потім закидати боютом вося наш рух.

Коли наші вереси і ті, що прикриваються демократичною пікурою, намагаються нам, що ми робимо контр-революційні заходи, то ми кажемо, що тут, на Україні ми стоїмо на сторожі революції і нікому не дозволимо порушити революційної справи. Коли нам кажуть, що ми ослабили, що ми розкинули силу революції, то на це ми заявляємо, що ми потільки не послабили сили революції, в обійзному її і ні на кого іншого, а тільки на нас може опертися справа революції. Ми точно цю революцію доведе до кінця, як брати в брехани, а в інших випадках Росії і по „добродію“ Лепарському викопати йому палець і брати-бачачи відношення між російськими народами. Може ще не час зачуватися, хто скільки зробив для революції, але я скажу, що і в Петрограді в Україні і особливо в війську вони давно вже готувалися до революції і під час самої революції йшли одними в перших в передки її лави. На фронті тільки Україна підтримує справу революції і каже „добродію“ Лепарські кажуть, що ми гальмуємо справу на фронті, то ми скажемо „брехня“.

Так, брехня!—зупин в відповідь весь театр згорі до низу.

Наша діла знає, ми не одином на себе нашірки, ми йдемо частими шлангами і не Лепарський викопавши нам ці шланги. Чи тяжко ці „добродію“, що вони сіють вітер і можуть зосати бурю?

Ще раз нагадаю: який знає демократів воля народів, що український народ стоїть на сторожі революції, а чиним, подібні до вчинків Лепарського, ми навіть будем вважати контр-революційними та провокаційними і навіть будемо їх гадати.

Галицька—відгукуються збори.

Петлюра радить доручити Генеральному Комітатові зробити текст відозви до громадянства і представити її потім на ухвалу З'їздові, що і прийматиметься зборами.

Голова зборів оповідає, що на З'їзд прибув в Ревелі представник естонського війська Вілденков.

В своєму виступі Вілденков оповідає публіку історію відносно естонського народу в Тимчасовому Урядом. Тимчасовий Уряд, який з початку революції шов на зустріч багатьом естонському народу, тепер (де напад і відмова в здійсненні допомоги естонської демократії. Збори вступили „Галицька“ „Сором“ висловлюють своє обурення в приводі такої політики Тимчасового Уряду.

Петлюра від імені З'їзду, відповідаючи на провітацію Вілденкова, каже на ту думку сподіваності естонського народу в українську, яка утворилася як наслідок одинакової історії і яка веде до того, щоб далі йти пліч-о-пліч в боротьбі за досягнення волі.

Лупинський вітає З'їзд від імені народонаселення З'їзду.

Шарошов вітає З'їзд від імені міщгородського населення.

Шевцук вітає З'їзд від імені населення міщгородського населення. Міщгородський населення відбувається при відкритті дверей.

Обговорюється текст відозви до населення в приводі повідомлення Лепарського.

Між іншим проф. М. Грушевський для повідомлення в той привід, що і його ім'я приєднується до цієї справи.

Шевцук доводить прийняттям текст відозви запропонований Лепарським.

Члени програмі Українського Висхідного З'їзду найкатегоричніше спростують приналежність тих „відомостей“, які згадані в основі оповіщення головною начальником Р. В. О. К. М. Оберухова. Повідомлення начальника міщгородського населення і безглуздо, що серйозно говорити про це повідомлення, навіть соромно.

Не можемо висловити в повній мірі свого обурення доповіддю Лепарського, який на З'їзді сам не міг бути, а через те повинен був ті відомості, які одержав, вернути опублікувати, найрештлівіше їх опровергати. Робити ж так, як це вказав за можливе начальнику міщгородського населення, прислати панику, дезорганізацію та анархію. Це—уважати обидувальська паника, яка зовсім протіє вимогам чутливості.

(Жовтень буде).

Постанови Першого Всеукраїнського селянського з'їзду,

що відбувся у Києві в 26 травня (май) до 3 червня (іюна) 1917 р.

Про відношення до Тимчасового Уряду: (Временного Правительства.)

1. Заслухавши доклад про переговори в Російському Тимчасовому Урядом, Перший Всеукраїнський Селянський з'їзд постановив прохатися до довіри Української Центральної Ради, вказавши в її декларації і вимоги од Тимчасового

Уряду негайного задоволення селянських вимог.

2. Зважаючи на те, що тільки установами в Росії федеративно-демократичної республіки з національно-територіальною автономією України та забезпеченням прав національних меншостей може оберігати край от безладдя—З'їзд постановив доручити Центральної Українській Раді разом з Всеукраїнською Радою селянських депутатів: а) негайно виробити проект положення про автономію України і про федеративно-демократичний устрій Російської республіки б) негайно скликати з'їзд представників других народів і країн, що домагаються федеративно-демократичного устрою, в) прохатися всі сили до прискорення організації українських територіальних (крайових) зборів.

3. З'їзд постановив, щоб у нас на Україні всі громадські інституції і самостійно повинні бути негайно українізовані і через це з'їзд скликає всі громадські, селянські, земські та інші організації та адміністративні установи і виборчі організації України допомагати Українській Центральної Раді і Всеукраїнській Раді Селянських Депутатів в утворенні автономного ладу на Україні.

Про міську З'їзд постановив:

1. Зважаючи на те, що міська потреба поміщикам, фабрикантам та іншим багатіям, а трудовому народові все тільки жорстокість—Перший Всеукраїнський Селянський З'їзд визнає необхідним, щоб трудові народи кожних держав домагалися од своїх правительств миру без пануючої чужої землі і без контролю в тій, щоб кожний народ, який живе од чужих пануючих, сам вирішив, до якої держави він хоче вступити.

2. З огляду на згоду селянства Росії переглянути договори, що були віддані царським правительством, З'їзд визнає необхідним, щоб Тимчасовий Уряд разом з союзними негайно виробив і оголосив умови, на яких він згоден заключити.

3. Щоб український народ міг вісім міщгород жити національно-політичним життям в цілості, необхідний між різними державами. Тимчасовий Уряд повинен подбати, щоб представники народу українського взяли участь на міжнародному конгресі.

4. Зважаючи на те, що розгром російського війська загрожувє ризику Україні, З'їзд визнає потрібним допомагати всіма способами армії і закликати її до діяльної оборони рідного краю.

5. З'їзд визнає необхідним, щоб зруйновані війною українські землі: Галичина, Буковина, Холмська Русь, Волинь, а також Польща, Беларусь, Сербія та інші країни були відраховані до нового життя коштом та заходами тих держав, що брали участь в війні. Порядок надворення зруйнованих країн має виробити Міжнародний Мирний Конгрес.

6. Що до зруйнованих місцевостей України, з'їзд визнає необхідним, щоб Російське Временне Правительство разом з Українською Центральною Радою і Радою Українських Селянських Депутатів негайно приступило до відновлення прокату відновлення цих країн і де можливим, по воєнних обставинах, до фактичної допомоги.

В справі будівництва життєвими Тарасові Шевченкові.

1. Перший Всеукраїнський Селян-

ський з'їзд-прислухався до обговорення земельної справи, перш на все ставив пам'ять першого борця за землю і волю на Україні—Т. Шевченка—і постановив доручити Центральної Українській Раді поставити в першу чергу справу в пам'яті Т. Шевченка і подбати, щоб він був поставлений в найкращому місці Києва.

Про землю.

Вважаючи, що тільки здійсненні соціалістичного ідеалу, до якого примує Україна, як і інші народи, може задовольнити бажання трудового селянства та пролетаріату. Перший Всеукраїнський Селянський З'їзд постановив:

1. Признати власність на землю має бути скасована.

2. Вся земля на Україні без викупу поступила в Український Земельний Фонд, який порадить сам народ через Український Союз, повітові та волосні земельні комітети, виборні на демократичних основах. Всеукраїнські Установчі Збори все це повинні акцентувати.

3. Цього фонду мають користуватися селяни тільки ті, хто буде її обробляти своїми руками.

4. Для справедливої користування землею треба установити земельну норму. Ця норма повинна бути не менше зовнішньої і не більше трудової. В межах цієї норми всі селяни мають зрівнятися в своїх землях.

5. Норми ведення господарства сільськогосподарської праці, потреби в інвентарі, для збору землі, для збору землі і для збору землі повинна бути норми, бажано залучити селян до збору землі, передати до рук селянських товариств, які очікують майбутнього соціалістичного господарства.

6. Земля, води, шати і інші земельні ресурси в руках України повинні бути власністю всього народу. Український Союз задовольняти всі потреби трудового народу.

7. Видатки на земельну реформу повинні бути на себе держави.

8. Для справедливого вирішення земельної справи трудовий народ повинен брати участь в земельних комітетах і заснувати Центральної Український Земельний Комітет.

9. Земельна справа в межах України в Земельному Комітеті і Українському Союзі має бути поставлена на вирішення в першу чергу.

10. Засоби для життя всім нещасливим до праці мають бути забезпечені народним страхуванням, або повсякди, як це робиться в інших країнах.

11. Всі косяки і інші податки скасовуються і натомість вводиться єдиний прямо-податковий прогресивний податок (сільський).

Що до сучасного моменту в земельній справі—з'їзд постановив:

Щоб забезпечити Україну од безладдя, руйну, з'їзд визнає необхідним до Установчих зборів:

1. Самостійних нахитів землі та сільських порубок лісів не робити.

2. Виходити од Временного Правительства негайної організації Центрального Українського Земельного Комітету, який повинен об'єднати діяльність всіх Земельних Комітетів на території України.

Український Земельний Комітет складатиметься:

18	представ.	Губ. Земельних Комітетів
9	"	Губ. Рад Селянськ. Депут.
3	"	Центр. Ради Селянськ. Депут.
3	"	Центральн. Комітету Української Селянськ. Спілки.
3	"	Україн. Центральн. Прог. Ком.
3	"	Центральн. Рада.
3	"	Центр. Кооперат. Коміт.
2	"	Правничого Товариств.
1	"	С. Р.
1	"	С. Д.
1	"	Генер. Вісьок. Штаб.
2	"	Красної Ради Робітн. та Солдат. Депут.

Центральне Правління має право призначати Українськ. Центральн. Земельному Комітету кошти в кредит одкритого для всіх Земельних Комітетів.

3. Надати негайно закон про передачу земельних справ та господарств в Земельні Комітети і Центральний Український Земельний Комітет.

4. Цилинувати на тій, щоб не було продажу, довгострокової або чинної аренди і роздроблення землі. Признати всі земельні акти (свідоцтва) після першого миру не дієщими.

5. Вимагати, щоб Прем'єрне Правління ухвалило через вибраних на демократичних засідках земельних волостей, повітові та повітні комітети, якішній догляд над карбованими та приватними ділянками і пагірними землями заборонило, без угоди Земельних Комітетів, вирубуку строного та матеріального лісу, а також негайно однією доповіддю на вирубуку такого лісу, подати „Лісоохоронний Комітетом“ на чолу старого уряду.

6. Організувати постачання хліборобських машин і знаряддя державним вкладом.

7. Знаючи на те, що Земельний Фондом на Україні має пораджувати Український Народний Союз, З'їзд висловлюється проти монополізації Державного Власнства в межах України Російським Временним Правлінням і визнає, що використання цього Власнства Російським Временним Правлінням можливе тільки на угоду Центрального Українського Земельного Комітету.

8. Довіданням од делегатів Пам'ятної, Орловської та Саратовської губ. що оптим людям в цих губерніях чинять утиски і навіть загрожують вигнати людей і мають на увазі, що нашіх переселенців поза межами України можна одла—з'їзд звертає увагу Временного Правління на це, прикрі чинячи і визнає свій протест, тим більше, що ми на Україні зуміли фактично забезпечити право національних меншостей.

9. Маючи на увазі, що в зв'язку з майбутньою автономією України велика маса переселенців України бажав повернутися до рідного краю—З'їзд визнає, що розрешення цього питання повинно бути зроблено Українським Народним Союзом в порозумінні з Союзом вільних країв Росії.

Про те як організуватися селянам, з'їзд постановив:

1. Забезпечити волю і межу Українському народові може тільки само плано-мірно організоване селянство.

2. Платформою для організації селянства повинні бути постанови Всеукраїнського селянського з'їзду.

3. Формою організації Українського селянства повинні бути Українська Селянська Спілка

4. Законодавчим органом Української Селянської Спілки являються: Всеукраїнські, Губернські і Повітові Селянські з'їзди, а в часі од одного з'їзду до другого—Всеукраїнський Губернський та Повітові Ради Селянських Депутатів, а виконавчим (исполнительним) органом їх—Центральний Губернський, Повітові, Районні і Сельські Комітети Селянської Спілки.

5. В кожному селі повинні бути засновані (не менше, як з 5 душ чоловіків і жінок) Комітет Української Селянської Спілки, вибраний на підставі всенароднього, прямого, рівного, і таємного голосування.

6. Повітові Комітети С. С. складаються з представників по одному від двох дорослих 20-річних чоловіків і жінок, але не менше одного од села.

7. Повітові Ради Селянських Депутатів складаються з представників од волостей по одному на 2000 дорослих чоловіків і жінок.

УВАГА: Тимчасова Рада Селянських Депутатів може бути вибрана на Повітовому Селянському З'їзді.

8. Губернська Рада Селянських Депутатів складається з представників Повіт. Рад—по 5 од повіту.

9. Всеукраїнська Рада Селянських Депутатів складається з представників по 1 од кожного повіту, вибраних Повітовими Селянськими З'їздами.

УВАГА: Тимчасова Всеукраїнська Рада Селянських Депутатів вибирається на Першому Всеукраїнському Селянському З'їзді.

10. Повітові, Губернські і Центральні Комітети Української Селянської Спілки вибираються відповідними Радами Селянських Депутатів, а до організації Рад Селянських Депутатів відповідними З'їздами.

УВАГА: Тимчасовий Центральний Комітет Української Селянської Спілки вибирається на Першому Всеукраїнському Селянському З'їзді.

11. Члени Української Селянської Спілки зобов'язані бути, хто приїждє для себе обожжованих всі постанови Всеукраїнського Селянського З'їзду та Рад Селянських Депутатів і їх виконавчих органів.

12. Всі члени України, Селянськ. Спілки платять щорічний внесок в розмірі 1 карбованця на рік.

ПРИМІТКА: Повітові Ради Сел. Деп. дається право установити в своєму повіті член. вказку і місце.

13. По гроші поділяються так: село—30 коп., волость—25 коп., повіт—20 к., губернія—15 коп., і в Центр. Ком.—10 коп. Гроші збираються селянськими комітетами Селянської Спілки і посилаються у всі Комітети безпосередньо.

14. Членські вкладки вносяться скарбникою Комітету Селянської Спілки. На кошту внеску скарбникою Комітету можна видавати виток. Скарбникою ведеться зведення католу витку і не менше разу на 2 місяці дає справоздання.

15. Для провірки всього діловодства і виконан справоздань Загальні Збори членів Української Селянської спілки вибирають Ревізійну Комісію з трьох членів.

16. Всі адміністративні, громадські, земські інституції і земські, продовольчі та інші комітети, як державні організації, які обслуговують селянство, підлягають в своїй діяльності Раді Селянських Депутатів і Комітетам Селянської

Спілки, як виразникам волі трудового народу.

17. Для встановлення безпосереднього зв'язку Комітетів і Рад Селянських Депутатів до всіх наявних комітетів і громадських організацій бажано, щоб селянство вибрало в ці організації членів Комітетів Селянської Спілки та Рад Селянських Депутатів.

8. Для об'єднання роботи Селянських Депутатів в Радах Робітничих і Солдатських Депутатів повинні організуватися спільні органи при умові представництва селянства пропорційно його кількості.

9. В кінці з'їзду була обрана Українська Краєва Рада Селянських Депутатів, по два депутати від кожного повіту і Центрального Тимчасовий Комітет Української Селянської Спілки в складі 15 душ.

В склад Тимчасового Центрального Комітету Української Селянської Спілки обрано 7 з київських діячів і 8 по одному від українських губерній: В. Вина-ченко, М. Ковалевський, П. Мартос, І. Пугач, М. Стасюк, Аркадій Степанович і П. Христин, Т. Осадчий від Чернігівщини, Андрій Левицький—Полтавщини, Діденко—Вінницьки, Залізничий—Харківщини, Матушенко—Поділля, П. Вибич—Волині, Н. Висолький—Херсонщини, М. Гарауша—Катеринославщини.

Далі ухвалено, аби всі штинадцять членів Центрального Комітету Української Селянської Спілки увійшли повно-правними членами Української Ради Селянських Депутатів. 3) аби всі члени Ради Селянських Депутатів увійшли в склад Української Центральної Ради.

Про народню освіту.

Далі, знаючи як бажанні члени з'їзду було коротко обговорено питання про народню освіту на Україні і ухвилено таку резолюцію.

1) Всеукраїнський Селянський З'їзд обіркувавши образи української школи, доручає Центральному Укр. Раді надбати про те: 1) щоб наука по школах од ніщої до вищої в біжучого року мала на українській мові. Права національних меншостей повинні бути забезпечені. 2) Центральна Укр. Рада повинна домагатися від тимчасового Російського Уряду, аби пошестилася шкільних округів та їх поміщиками буде на Україні Українці.

Про заборону Всеукраїнського Військового З'їзду.

Заслухавши доповідь з'їзду про заборону міністром Кирилським Українського військового з'їзду, Всеукраїнський Селянський З'їзд послав слово Раді міністрів, воли міністрам і Петербурзьким Радам Робітничих і Солдатських депутатів таку телеграму:

Перший Всеукраїнський Селянський з'їзд обіркувавши телеграму Керенського про заборону Всеукраїнського Військового З'їзду приймає свій голос до протесту Центральної Української Ради і жде ок-сунання заборони Керенського.

Відомлення з'їзду до російських газет.

Всеукраїнський Селянський З'їзд, обіркувавши питання про відомлення російських газет на Україні до української справи і прийнявши на увагу, що здебільшого газети ці неправдиво осві-люють український рух, а де які, як київська газета „Київлянин“ день у день ведуть всякими нечесними способами бо-ротьбу з українським рухом—постановили:

1. Схвалює та повинні випускати і читати київські черпосотенні газети „Варшавини“.

2. Там же газети, які неправдиво освітають домашні і потреби українського народу, слід ставити їм на увагу і сподіватися, що російська преса на Україні надалі буде правдиво освітлювати український рух.

Про основні теми діяльності Центр. Українськ. Радж

Почаєм в першому пункті постанов про відношення до Тимчасового Уряду (Временного Правительства) слід висловитися, що він прикладується до діяльності Центр. Україн. Ради зважаючи на її діяльність, приймаючи тут основні теми діяльності Укр. Центр. Ради:

1. Зважаючи на односторонні вимоги автономії України, листівкою українською демократією, сподіваємося, що Тимчасовий Уряд висловить в тім чи іншим акті принципово доброзичливе відношення до цього гасла.

2. Неприпустимість постановки української питання на міжнародній конференції в зв'язку з долею Галичини і частин української землі, заселених німцями, примушує нас не принципово вирішити питання про участь в цій конференції представників українського народу. Бо тільки участь німців несприятим підготувати практичних кроків до відновлення України.

3. Для встановлення найкращих умов Уряду виступили на Україні і вимагають українського населення, а також для практичного допомоги урядові в переведенні в життя різних заходів, які викликаються особливостями життя краю, треба заснувати при Тимчасовому Уряді посаду особливого комісара по справах України.

4. Для об'єднання урядових заходів по всіх губерніях з українським населенням інтеріона посади особливого комісара в Києві при цьому Раді.

5. В інтересах підвищення бойової сили армії та підвищення дисципліни необхідно переведення в життя відділення України в окремій військовій часті, як в тілу, так, по згоді, і на фронті.

6. Пиняну Тимчасовим Урядом українською початкової школи, треба перенести і на середню та вищу школу, як відносно мови, так і дисципліни навчання.

7. Відповідальні посади, як громадянські так і духовної адміністрації на Україні треба замінити особами, що виконують довірливий населення, творять його нову і вишю в його побуті.

8. Для задоволення національно-громадянських потреб, заданих при старому режимі, необхідно одразу ж в Державного виключення з розпорядження Центральної Ради відомості воєни.

9. Необхідно довести Київ до Рідного Краю так закордонним Українцям, що по правді виселені в міські свого постійного життя, а також полегшити долю брацтва українців галичан, розташованих із по українських губерніях.

Сесія Української Центральної Ради.

Засідання 2-е, 21 червня.

Починається о 7 годі веч. Головою сесії проф. М. С. Грушевський.

Двері засідання для сторонніх осіб закриваються. Читати ся протокол минулої сесії.

Почаєм окремим пунктом засідання відповісти для сторонньої публіки.

В першочерговому порядку виступає член Генер. Військ. Комітету. Полозок. На П. військовому з'їзді було затверджено склад Генерального Комітету виключено було змисл диверсії, і постановлено, що Ген. Комітет має бути інститутом організованого українського війська, і всі українські воєнні мусять підлягати його постановам.

Слід висловити догаду тим, хто не підлягає в воєнній підлягати постановам Генер. Комітету. Вперше це відносилось до організованого в Червоній полку під проводом Палатова. Генер. Комітет вимагавою перенести полк до Києва, аби далі отримати його на позиції в одній із українських фортець. Коли вони перебули до Києва, то підлягали вимозі з одного боку каторжан, жандармів, і артилерії, а з другого — відділенням українських елементів, котрі утримали їх на боці на фронті, а залишилися тут у Києві, бо тут наш фронт, тут треба боронити волю України. Висловився став каматати від Генер. Комітету, щоб той однією із своїх видів впрям, — щоб тільки вони підуть на фронт. Генер. Комітет зробить цього не може, бо се йому право робити лише в зазначені випадках. Генер. Комітет перетворився, що люди цього ешелону просто не хотять бути на фронті, переважаючи лише самим українством. Через се Генер. Комітет, витративши всі сили, поставив ешелонів інтенсивно діяльність, аби до Москви чи до Києва вони вирушили на фронт в одній із зазначених українських полків по вказівці Генер. Комітету, внаслідок Генер. Комітет узагальнює їх на Українці і відкидається їх. Після цього прибули від ешелону делегати з такими домаганнями: одягати нас, одягати дайте нам відпочити (не відомо після чого зі сніг з. Погозова), і тоді знову під українським прапором, обрости і зформувати і окремий полк ім. гетьмана Полуботка ми підімо на фронт.

Генер. Комітет відмовився прийняти свою постанову. Через деякий час ешелон змінив свій тон і заявили, що він підлягає постановам Ген. Комітету. Ген. Комітет потребує, щоб ешелон зараз вторгався на фронт. Ешелон знов врісся вказання, що вже через 3 дні, але і цього не зробив. Тоді Ген. Комітет врісся їх. Вони пробували підбурити другі українські ешелони, котрі приходили через Київ, але злиди допомогли Укр. Раді військових депутатів, цього їм зробити не удалось. Зарез відбувається нарада їх з представниками полку ім. Богд. Хмельницького і Українців Київського Гарнізону. Прохано послати туди делегатів Ц. У. Р. і Генер. Комітету, аби сплатити їм їх авторитетно слово Центральної Ради.

Д. Шульгим пропонує просити екзальти їх, що хто узяв себе організованим Українцем, той мусить користися постановам Генерального Комітету.

Д. Симоненко пропонує ужити найрішучішого заходів. Коли 1-го полку каже про до свого ешелону в Червоніх прийдуть самостійники, обидва їх перенести до

Києва, обрости і тим залучити Треба їм роз'яснити, бо вони не знають, хто такий Генер. Комітет; чи то д. Полозов, чи П. Міхновський? д. Мельник, бравший участь в переговорах з ешелонами, каже, що ешелон залиши, ніби серед них нема каторжан і жандармів. Іх відіхнули. Решта складати справний ешелон — Українці. Вони вимагають, щоб їх одправлено було на фронт, яко українську часті. Вони втять, щоб Ц. У. Р. і Генер. Комітет було зняти російською зброєю правничими, щоб з ними рахувались Росіяни. Тоді ешелон послухав Ген. Ком. і поїде на фронт, а бажає він знов залишити в Києві кадр для калішного полку. На думку д. Мельника гостро ставиться до ешелону вимоги, бо їх підтримують усі Українці київської округи. Ешелон каже, щоб Київ було українським: д. Ромашинський (Ц. У. Р.) каже на неоднаковість характеристикам непокірного ешелону, поданої ріжними ешелонами делегації, котра ходила їх умовляти. Треба, вислати ешелонів характер сил 6000 солдатів, хто вони, чого хотять.

Д. Винниченко каже, що Генер. Комітет офіційно дов Ц. У. Р. характеристику ешелону. Коли армія окремого індивідуума в Комітеті не співпадає з нею, то се особиста справа цього індивідуума. Треба, щоб Ц. У. Р. пославши кару на жарму до представників ешелону повноважну делегацію, щоб нейтралізувати той ешелон інструментами, яких палка серед 6000 солдатів, який може бути караваном для роїти українського війська.

Указуються послати на збори представників Українців воєнних київського гарнізону делегацію Ц. У. Р., в склад якої ввійдуть Генер. Комітет, входить Винниченко, Комашинський, Шульгим, Стасюк, Діляко, Пушак, Левицький.

Продовжуються доповіді в місто.

Почає чергою виступати слово М. Довісала, котрий вітає Ц. У. Р. від тав Українських правничих.

Д. Тетюховський (Одеса) На черзі стоїть в Одесі реорганізація керованого українського комітету.

Партія української демократії і прогресу. Парте зазначає відношення між російськими та українськими організаціями. Се почав починатися під час ардан Міністерства. Почалась нарада, к дні запрошувались представники укр. організацій. Вирішено було дивитися утворення Комітету Мін-ва. З ініціативи українських С. Д. ухвалено було делегатів від Тимч. Ур. привітальною зазначення відомості до Автономії народів. Се постанову довели загалом північню, внаслідок почалась справа з митровими українськими рогачі. У складанні України надіало питання, чи їти на фронт, чи залишитися в Одесі, а велику в великі відношенням Тимч. Ур. до українських делегатів і вказав до України. Наприклад, в ешелоні „Сіной-я“ виступив був ділою український, зроблено було такий експеримент, що Українці там залишилися дуже мало. Врешті рогачі на фронт пішли командою Української Військової Ради. Член російських демократичних організацій вказав повне нерозуміння українського руху з се було прочинено багатьох неперорумінь. Приходилось багате роз'яснити росіянам, що узяв в себе український рух, тоді вони поставилися трохи краще. Складали було спільна засідання російських та українських організацій для обговорення військових справ. Вей принципово відносилось, при-

належало до автономії України, назвали лише, що не час тепер заводити. Коли представник Військ. Укр. Р. очолює читати постанови Ради по українському, то почався справжній обструкція, пор. Вербецькому не дозволяють говорити з трудом удається внести порядок. Інші почали доводити розуміння, що український рух єсть цілком революційний, що війська, перешкода є чиним контр-революційним. Запропонована була виступити на обміркування резолюція, що в командуючих центральних російських молах втримують революційний укр. рух на місцях і сам створюють рух, що У. Ц. Р. вибрала та сама, як і решта демократичних організацій, що її робота прийнята, де руйнуючи, а будуючи, приготували Україну до Установчих Зборів. Резолюція ця не була прийнята і питання осталося відкритим. На обласному фронті ж уряді утворилися силами української фракції, котра співпрацювала до того, що в'їздом внесени були революції прихильні до України. Так же утворилися були й в російських.

На обласному учнівському в'їзді підписана була справа з націоналізацією шкіл. Вислужені були доклади Українців Чехословенського, Клементського та інших пр. доп. Катана. Майже одностайно ухвалено було націоналізацію шкіл. Після цього виступив обраний професор Банге і почав казати, що в такому разі треба вимагати також націоналізації вчительських шкіл. Почувши підтримку, почав підносити гучним виступом учасників ставлення Лаврова. Коли в привітанні по українському вислухав учителька з Катеринославщини, то вона почала галасувати і не давала йому говорити.

На виборах в Мінську Думу Українці йдуть самі. Мають намір виставити 2 списки: соціалістичний і націоналістичний. Цим самим фактом вони вказують української організації, котра сама себе називає націоналістично-самостійною. Соціально-економічного програму вони досі ще не виставили жодного.

Вод (Врацлавський) докладає про сесійні події у м. Врацлав. 18 червня у Врацлаві на курсі українознавства почали в'їжджати в повиту учасники та учасниці. Помістившись вони в готельській гімназії. Узявши собі свій кути. На 18-го у Врацлаві привітання було повільним, селітський в'їзд 17-го червня великий напів старобранців вальсов та місцевих кинулися на учасників, повислими їх в будинку гімназії, кружували, кутали, посуду побили, страви змішати з болотом. Коли розпочалися в'їзд салли, то той самий натовр набив на селян і почав їх розганяти. Нисшого помешкання для в'їзду не було. Вирішили відбутися його на вулиці, але ці самі вальси і мішани не дали можливості зробити цього. Ветеринарного лікаря, котрий промовив зустріти в'їзд на вулиці навірно мало не вбив, подер на ньому одіж. Коли селітський в'їзд поклався міліцією, щоб вони боронили від натовр, то його також селітські побили. Прийшлося виступувати в'їзд в селітському селі в вертох від міста.

Лавра (Київщина) казав, що в Київському повіті сила українського руху росте; сидить своїх націоналізм та економічних інтересів серед селянства також збільшується. Авторитет У. Ц. Р. серед населення збільшується з кожним днем. На повітовому в'їзді селяни ухвалили визнати У. Ц. Р. своїм вищим урядовим органом і потребували цього також від

повітового комісара. Послали Вр. Прикметисту протести проти того, що він відмовився задовольнити домагання У. Ц. Р. Урочисто відчитано було і визнано Універсал У. Ц. Р.

Вибри зачиняються од 11 год. вечора. Слідують засідання призначаються на 22-го червня о 8 год. вечора.

Засідання 3-тє, 22-го червня.

Починається о 8 год. вечора. Головою проф. М. С. Грушевський. Подается вист про переговори з так званим полком ім. гетьмана Полуботка.

Говорить д. Протко-Саво-мийка (член Української Ради військових депутатів). Прибувши на нараду, ми зустріли там біля 100 депутатів, з котрих половина була представниками полку Богд. Хмельницького, а решта від „полуботківців“ та Київського гарнізону. Промови т.т. Пелікура, Намеченка та інших членів делегції не мали впливу на слухачів, зустрічалися вони холодно, тоді як промова Майстеренки та Гуденка, проведених „полуботківців“ зустрічалися охоче. Врешті було постановлено рубити питання: хто має стосунки до справи інтересів Українського Народу, чи У. Ц. Р. в Раді військ. деп. та Генер. військ. коміт., чи 5000 „полуботківців“? Чи признають „полуботківців“ авторитет У. Ц. Р. і чи будуть вони виступати повноваженими? Чи ні? Тоді виступили Гуденко і вів промову таку: „полуботківці“ будуть користатися У. Ц. Р., вони в повноважні будуть добрими. Після цього була виставлена промова, котра вплинула на „полуботківців“ і відчас голосування не підняв руки ніхто, що будуть користатися У. Ц. Р. але застеріжень д. Журавля повно, що він виступив в полку Богд. Хмельницького прибувши представниками „полуботківців“ з прав. Майстеренкою. Стали промовити там агітацію. Полк захищувався. Коли вступили представники У. Ц. Р. то виступили вже трохи улічені, на виборах були переважно представники і полку „полуботківців“ було лише 6 чоловік. Виступав все добре, скорився У. Ц. Р. Після цього представники Ради військових депутатів замішались. Почалися розмови з представниками і полку. Козаки почали ведатися, казати, що вони знаходилися під впливом пр. Майстеренки. Какали, що вони непереможні. Коли селітський „полуботківців“ чи відуть на фронт, чи означає, що відуть, коли їх відуть та згублять. Збори та формування окремого полку вже не знають. Поміж одних і інших можуть видати лише запасні частини, то погодяться, що полк. Бангас знавено все необхідне для і полку, а послі буде видано се для „полуботківців“ д. Гречко каже, що У. Ц. Раді треба звернутися гучно на се діло. Серед „полуботківців“ не всі погодились. Вони прийшли сюди, чули, що У. Ц. Раді потрібна підтримка. Треба ужити заходів, щоб вони розійшлись на розмови про У. Ц. Р. недобрі чуток. д. Гречко знаходив там свої односельчан. Суть очевидно там кілька полк на людей, котрі крутять голову решті. Решта ж чекає поради від У. Ц. Р. Треба до них відноситися тепло, поцілюватися з них, бо вони босі, голоді, 4 дні не їдять їжі, виступають слабкі. Не знаєте, якій патріотизм вони не були, але вони чорні голодні, то трудно сподіватися від нього добра і розумних рішень.

З опізиторством виступив д. Рамаченко (С. Д.) Українська фракція Всеросійського в'їзду Рад. Рад. і Соцд.

Деп. в'їзд У. Ц. Р. в виданні Універсалу. З початку в'їзду мало було надій віддати Українську фракцію, бо те тайна, як відноситься до України органи російської революційної демократії. Але національний український рух робив свою діло. Почали приїждати товариші з певним посланням та національну справу, котрі в собі мали певну позицію. Українську фракцію, що налічувала 18 чоловік, підтримувала виступива група, котри складалися з 3 більшовиків, 2 інтернаціон. С. Р., 2 меншовиків, 20 С. Р.-ів. Послали перед ми кілька представників, що казали фракцію і вимагали місце в президії. Як опісля було в Україні, се місце ми одержали лише через 3 тижні після того, як подали заявку, се-то перед виступом в'їзду. Першим нашим виступом було висловити подяку Тимчас. Уряду за його послуху ще до України. З початку відношення до нас було вельми неприємним, але коли ми получили підтримку від більшовиків та інтернаціон. С. Р., то се відношення змінилось. В офіційній пресі і в „Иск. Петр. Сов. Рад. и Соцд. Деп.“ про наш виступ означалося дуже критично, а в селітських наших протестів через пресу не було. Коли почався відгук більшовиків до демонстрації, ми вже виступили. Було відомо, що контр-революційні сили рішили використати цю демонстрацію для виступу на вулиці. З'явилася відомість відомості в'їзду. Під ним був також підпис нашої фракції. Се в пресі було означено, бо се було потрібно, прийнявши на увагу велике число Українців солдатів в Петрограді. Після цього знову почалася стара політика замовчування наших виступів. Далі почалася наша робота в національній комісії. Як раз тоді вийшов Універсал. Відношення до нас стало суцільно ворожим, але в національній фракції на її роботу відхитись не могли, бо там були переважно представники підтримки нації.

Виступили прелестники Київ, Чижовський і Петренко, котрі доводили, що української культури нема, що українські соціалісти се якесь перероджені, а р-д-се сама виступає чорна сутяга. Ці прелестники Київ прохали, щоб Українці, щоб російська демократія пачвала їх, Українці, розумі, Української нації, по (холод), нема, бо що то можна, як нації, котра підчас війни не мала своєї преси і не мала жодних відомостей?

На се ім казавалося, що вони, згадують, але поінформували, що коли вони хотіли бачити ці відомості, про котрі згадується, то треба було виставити їх в ділах прокуратури Київської та Одеської галет, як от „Наше Життя“ друкувалося на розвідці солдатами укр. у цьому місті Петербурга. Ма хотіли внести свою резолюцію до національному виставу, але нас попередив Центр. Комітет в'їзду, запропонувавши свою резолюцію. З в свої резолюції в її першій редакції, а вилучив в Універсалам був дуже гостро направлений спеціально проти України. Але при допомозі „Бунд“ Литовця, Кетів та Грюнів се вдалося зміняти так, що він, як відомо, направився спершу проти Тимчас. Уряду. Коли вже після поправки про „самоопреділення народів відносно до відділення“, то меншовики хотіли замінити цього постановити „признавши спротив автономію“. Поправка „відносно до відділення“ була прийнята при допомозі автономії, при чому „Бунд“ утримувався від голосування. На загальних зборах в'їзду се поправка також була прий-

кня, яке ругуєка більшовикам, хоті до
речі, навіть, підтримували нас, називаючи
наприклад, що Товч. Уряд, коли треба ви-
ступати проти Українців, то став дуже
рішучим, коли треба виступити проти бур-
жуазії, то собі рішучості йому дуже бракує,
що колиб, можна, не винищити булв орде-
ну, то теперішні міністри заслужили їх за
українську справу білим, ніж старі
царські міністри за жидівську. Коли скла-
дався Центр. Комітет в'їзду, то яас знов
обійшав, що давши в цьому місяці. Ми
сказали в приводі цього протесту. Після
видаюча Універсалу українська фракція
в'їзду відбула спільно засідання з усіма
українськими організаціями Петрограду.
Була випущена резолюція, підписана Універ-
сал, Центр. Раду і включаючи останню над-
писанням органам Українського Народу. Р'в
подяція ся проблема була єдиногосомо
при і утриманням — д. Нестеренкові,
югаресові, члени Раді Седимських Де-
путатом Колтавационі. Після цього ук-
лишено було всім їхати на Україну, щоб
пронести там роботу в дусі прийнятих
резолюцій. То саме ухвалила українська
фракція Всерос. Ради Соц. Депут."

Далі продовжуватися доповіді з місії Д. Косцюшко (Гельсінґфорс) Матросів Балтійського флоту, солдати та робітники українці розпочали організацію в Гельсінґфорсі з самого початку революції, коли не відомо як було, що робиться на Україні, бо російські галети замовчували се. Члени створювали невелику українську напіфстанцію. Заснували Українську Раду. Після I військового з'їзду ми спробували українізувати мішеносець „Україна“. Наконаний мішенний Комітет з першу дав це до домія, але лейббаром того дня зажадав, щоб ми, що після „Україна“ з'являлись, мироси напредидують на дрежкоут „Подтала“ та „Севастополя“. 20-го травня у Гельсінґфорсі відбувся областний в Фінляндії український з'їзд в Йекскови. Виселен був постанови наслідати в Гельсінґфорсі Класу Ряду в Фінляндії. Зараз там же відбувається II областний військовий з'їзд в справах організаційних. На обирах загальної наради було вислати спільно представника до У. Ц. Р. привітати і пизнати II одиним заступником інтересів Українського Народу.

Нижко (Коваленський поє.) розповідає про відвідування українськими агітаторами в повіті. Коли ж прийшов з одеського насуїраїнського візду, селаме мене радісно вітали і утварили мій революційн, прийняті на візд. Але аналізулася учителька, котра почала мутити народ, напучуи, що ці Українці хотять народ повернути назад у кріпачтво, щоб народ їх не слугав. Селяни вало не повернузи назад. Коли я хотів вдруге вібрати візд селян, то такаа комітету свого мені не дозволила. Але все таки мені вдалось вібрати селян. Після розмов народ оном почав мені вірити. Тоді о'значили статистику, переписчики, котрі почали розкидавати, що після цього, як вони переписуть землі, Уряд Собр. дасть їх селянам, Україні ж нічого не дадуть. Знов розбавив народ. Як раз в полудня помістку, щоб їхати на овісію У. Ц. Р. Голова комітету почав агітувати на те, щоб нече не пускати. Коли прийшов Універсал, народ вноа об'єднався, сказав, що тепер опріч У. Ц. Р. більш нікому не повірять. Коли ж шар їхати, то мені з комітету не тілих двалти коней та гриней на дорогу. Нравив, що все так пойдє. Голова тоді сказав мені, що адібно мене в учоту, ібо я шведь і як такий чмелюсь в шведській

майстерні на участі 90-го з.м. мого мала дитини в учоту. Я знав, що всі ж такі підручниками для народи. Коли ж мене викличуть в учоту, то я тоді підручниками, але України, а не Москви.

Далі далі повідомленням про переговори в емігрантському "полуботівщині" д. Яничинському. На вчорашній нараді були представлені пошуку Богд. Хмельн. спільному "полуботівщині" та 4 чоловіки від одної з місцевих дружин. Згадали, що хочуть, щоб їх перетворили в її власний (як і в інших Полуботківських). Комаретці ізні багато: одякнуті, озуті, дані лікарню. Одиним словом, вони мають на увазі постатись на довгий час в Київі. Писали, що своїй державі так, що вони із не сформувати в окремий полк, то на фронті вони можуть опинитись не в українському корпусі, а де-як іншому, до їх зустрінути воєнно. Ми врахуємо, що ці люди дійсно бачили їх в перекривальні частини. Але такий настрій використали ці однієї з емігрантів, котрі власні особисті інтереси прикривають патріотизмом. Такі елементи вчора виступали вороже проти У. П. Р. і Ген. Комітету. Вони ось і серед полку Богд. Хм. і серед тих, що асимілюють себе з-під запорожського полку. Я не думаю, однак, щоб серед полку Богд. Хм. було їх багато. Вчорашні наші переговори мали метою налагодити зв'язки з У. П. Р. з її політикою і роботою. Недовладність на останню промову делегатів У. П. Р., одеских слухачів і зовсім голосувачів, а маю сумніви, що до відходження голосування.

Виступав декілька від есеню, коли
Осод. 18. Ми представилим згодомого з
полку. Багато на чого він керується. Ми
прийшли прохати У. Ц. Р., щоб вони від-
веса до нас прихильно, ми хочемо бо-
ровити нашу Україну, щоб У. Ц. Р. ро-
передився дати нам їсти, бо ми вже
чотирей день сидимо без їжі. Ми
тоді, босі, без офісирів, без організації,
вотра ось необхідное, щоб їсти ми фронт
вільними хомками. У багатьох в нас про-
симо документи, і ми скажемо, що ми
дезертири, вони ми вивели не організо-
ваними в часті. Ми боїмося, що нас зу-
стринуть вороже як кулу дезертирів, як
нам зустрічали до нас євреями в 41. Вор-
посі. Ми прохали дати нам лікарську
допомогу, бо люди хворіють, не мають
їми. Прохали упорядкувати полкову кам-
пеларю, що для нас великий необхідное.
Нарешті ми прохали не забувати нас
своєю порадою, прислати нам газети і
літературу. Просимо намідуватися до нас,
бо нас болять, ніби ми якісь звірі, як-
торгани, розбійники. Про нас наговорили
багато чого, ми ж люди, як всі. Просимо
вняти в нас через пресу ту граць, котрі
напили на нас в радість російськи га-
зети, і до тх в часів Генерального Ко-
мітету. Се для нас важливише. Прохали
надовольнити намі домагаєм, подати
Ген. Ком. 18 червня. Рада конзків дору-
чила нам—делегатам адекватити У. Ц. Р.
пошир своє довірє, в такому Генеральному
Комітетові, котрий нас прикс. Т. Внима-
ченки кама, ніби ми волі довіряє У. Ц.
Р. постільки, постільки П. вчиняи будуть
добрими. Се кама не нам представляє,
в сіх волі Богд. Хмельницького.

Чл. Ген. Ком. д. Петлюра. Фактично справа про одиранку емігранта виглядає так: 4 тижні назад почали збиратись люди. До того часу з наказу Ген. Ком. отримався було 4 емігранти в українській корнуса. Вони приїхали з Чернігова 700 чоловік, справа загальномається. Вони не

знало, що на фронт не пойдуть, доки не скінчаться військовий з'їзд, бо, назвали його, можливо, що прийдемо боронити з'їзд і Центральну Раду. Коли з'їзд скінчився, Ген. Комітет мавою змислив іти туди на фронт, але вони зникли на розсталися. В цей час як раз Ген. Ком. приступив до організації 1-го запасного полку. Для цього в розподільчому пункті взято було 1000 чоловік. Формувалися — сформувалися і тили Ген. Комітет отримав, щоб до цього полку прибули новобранці з всіх повітових міст України. Разом з 1000 новобранців в розподільчому пункті прийняли ще 2600 чоловік, потрібні були на фронт, як жарити роту.

Вони почали переходжати роботу Гем. Комітету. Почалися і їх боку погрози по адресі Гем. Комітету. Гем. Ком., вичерпавши всі засоби, щоб впливати їх на фронт, прийшов до висновку, що є змога, в авторитетом Гем. Ком. домагається ся, хоч П. Ніelsonові З'їзд, щоб передбачити такі випадки, якміє спеціальну резолюцію. Але се оказалось дурним. Представники сих „2600“ впернулися і в шорля до Гем. Коміт. в тихим домагає ся.

- 1) Мы просили принять нас 2-м козлаком илюкой ім. гетьмана Подубляка;
- 2) просили выбрать нашу старшину;
- 3) просили пиши і література;
- 4) величало вброї, одажі, їжі.

Ми сказали, що Ген. Ком. явля, що можна зробити і чим меншим. Ген. Ком. мусить випирнувати ліквідацію плану ділової і повсякчасна частота, щоб йому не сказати, що він стоїть на перешкоді загальному ділу. Окрім того Генеральний Комітет керується постановою У. Ц. Р. Ген. Ком. прохав „полуботкінців“ не вносити дезорганізації своїми самочинними виступами і не руйнувати урядової справи. З технічного боку формувати поля, як бою одиницю, треба не місяць і не два. Через це ми сказали, що не можемо надіслати всіх цих домашніх, бо відповідально не лише перед само „2600“ а перед цілою Україною. Ми прибуваємо до цієї роботи, але тільки окремої групою; не поті для нас вроді. Можна свою постанову Ген. Ком. повинен виконувати мудро, знаючи на увазі мільйонів ільшського війська. Наші рішення це закон для організації українського війська. Через це ми заявили 19 червня, що коли вони не скоряться нашій постанові і не пойдуть на фронт, як будемо узяті їх за дезорганізаторів. Важко заявили, що пойдуть. Все було нами вжито, похідні частини йдуть на фронт, а люди не йдуть. Ми тримаємо свій авторитет, а очей військової округи. Намікають, що ми не можемо одправити на фронт 1000 своїх „урядовців“. З ними тримається сім 2600! Допустити цього ми не можемо. Нас підводять, кажучи, що пойдуть на фронт, а поспі, в назначений день, не являються. Ми приготували на розвиреді. пункт гроші, начальники ешелона, а в останню хвилину люди йти не хотіли. Це було причиною тому, що 19 червня Ген. Ком. казав тим 2600, що він викарлює їх.

Козак Осадчий. Коли перебували у Чернікова, то на розподільчому пункті на Васильківській уз. їм приділено дуже погані вогнища на узлізлі, в босоті, в антисанітарних умовах. Якраз тоді відбувалися військовий з'їзд. Щодо підтримувати своїх, на зупинили на Ізоту на фронті. Коли від Гол. Ком. явився для

переговори з ними пр. Селецький, то не мібрає усіх людей, і не тільки, які він офіційний представник Ген. Ком., а він переговори з окремими групами наших людей. Люди не знали, хто з ними розмовляв, а боялись провокації з боку наших ворогів, через це ухвалили арештувати пр. Селецького. Добра, що впливав я, котрий знав особисто пр. Селецького і роз'яснив людям, кого вони збираються арештувати. Явно неперукуміни, котрі одважко дає поводд. Щезлюрі обвинувачувати нас в ворожому відношенні до Ген. Комітету. Почасти дійсно ми не виконували розпоряжень Ген. Ком., але причиною цьому відсутність точних вказівок з боку Ген. Ком. Ми були певні, що нас вивислять до 1 полку, всі люди були в цьому переконанні, винувальсь одида, що се не так. Тоді ми ухвалили довмгати, щоб в нас зформували окремий полк. Сього ми домогались, бо нам розумували призначити в фронті, що інші отримали отримувати в не українські морити, а в чужі, де до них ставляться дуже ворожо. Коли ми нахили йти в 1 нахисний полк, то полк. Оберучен вилла проми нас 2 викадрові кіровірів, 2 дружини і 4 кушмети. Нас вилли вислають, а в Київ намість нас прислають москвілі. Ми домогались української військової гарнізону, а Ген. Ком. нас в цьому не піддержує.

Прин. Вилчико. Ген. Коміт. ми може відмінити своїх постанов. Практично вимог колектив вдоволювати не можир. На се існують певні правила, котрі Генеральний Комітет вимити не може. Центральна Рада може ухвалити, щоб в сиз колектив було сформовано полк, а що на се каже Тимч. Уряд та українська демократія? Вони скажуть, що У. Ц. Р. перейми на дорозі тих солдатів, що йдуть на фронт, горидови і катерани і фрежте в них свої полки і в той час, коли на фронті йде виступленням.

Ми просимо товаришів відмовитись від своїх домагань ідіть на фронті Ми в більш динимось на нас обдірають та годоних, але зрозумійте, що обстанини вимують Ген. Коміт. на відмовляється заперх домагань. Скорітось волі Українського Народу. Д. Володимир представник «2800» заявляє, що перед ним нема дезертирів Ген. Ком. не захотів розібрати і домідається гаррад, що ми не люди. Нас не 2800 а не под 6000, в них багато не вининоблазних. Прин. Полонко, член. Ген. Коміт. Такж, що мусить йти на фронт 2800. Се ті, хто з формального боку російських урядових правил яляються дезертирами. Тут казали, що люди боє і годі. Генеральний Комітет одити і одити не може, бо він не має «требователіст вїдомостей», котрі находяться лише в запашених частях. Іж Ген. Комітет достатим людям дотя, доки вони виявлялись з його розпоряженні, себ то являвали авторитет Ген. Ком. і наразив його розпоряженням.

Дебати з приводу так зважого назж (мені гетимала П. Люботка) вчоршні. Ставляється перерва на 10 днів. Після перерви з приводу дебатів вноситься резолюція. Ставиться під голосованне резолюція, внесена фракцією с-р. Фіналія с-д. і безпартійних соціалістів заявляють, що при встановленні будуть підтримувати резолюцію фракції с-р. Приймається наступна резолюція більшою при 3-х голосуючих проти резолюції і 8 воздержавшихся.

«Українська Центральна Рада, вислухавши доповіді делегатів товариств сак-

датів, що мешкають в Грешках і членів Центральної Ради, які були надіслані 2-го червня на об'єднане засідання представників української частини місцевого гарнізону, постановила: 1) закликає товаришів солдатів, що мешкають в Грешках, до національної громадської дисципліни, яка мусить керувати зброєю революційною демократією; 2) в інтересах української національної справи запропонувати товаришам солдатам встало виконати приказ Генерального Комітету і виступити до укажового Комітетом українського військового полку».

Збори слідуючі призначаються на п'ятницю 23 червня на 7. годину вечора.

Збори зачинаються в 11 год.

ПРИВІТАННЯ

Центральній Українській Раді.

Рада Товариства лікарських помічників в Києві лчить свої обов'язком довести до відома Центральної Ради, що нагадані збори членів Товариства відбулися 18-го цього червня, доручили Раді Товариства, в цю велику і відповідальну годину, надіслати привітання і щире подяку Центральної Українській Раді за її велику працю для оборони прав українського народу, а також, що Товариство визнає Центральну Раду єдиним дійсним представником Українського трудового народу і що постанови її, скільки можна, буде виконувати неукосливо і всім засобами підтримувати її у всіх місцях, що до здобуття прав і волюностей народу українського.

Голова Ради Н. Писар Н.

Українська полкова Рада Гвардійського запасного Кавалерійського полку, на загальних зборах 18-го червня с. р. одностане постановила вітати Центральну Українську Раду і виразити їй велике довіря і заціка в готовності її підтримувати. Цю резолюцію доручаємо передати Українській Центральній Київській Раді у м. Києві, Голові полкової Ради Гвардійського запасного кавалерійського полку 10-го царських кавалерій, та Муравйовського гарнізону Припорчану Синебуб-жину.

Голова Ради Перожинський. Товариш голова Н. Писар Н.

Від Прилуцького Товариства «Прогресса» 16-го червня по ініціативі Прилуцького Товариства «Прогресса» були уюредковані надзвичайні збори, які скликалися з членів Товариства «Прогресса», Комітету Рада, служачів українських учасників Курск і виллих громадян м. Прилуки. Після урочистого оголошення Універсалу Української Центральної Ради, збори ухвалили вітати Українську Центральну Раду, яко виразилим державної

волі організованого українського народу. Хай живе творча робота будівництва твердих підвалин автономії. Слав Українській Центральній Раді.

Голова зборів Н. Секретарі: Василь Орловський, Володимир Щербина.

ПОСТАНОВА. М. селяне Рудівської волости Прилуцького повіту на Полтавщині, вибравшись 18-го червня 1917 року на волостному сході обміркувавши оголошеного Універсалу Української Центральної Ради, постановили: висловити повне довіря Українській Центральній Раді, як єдиному народному Правительству і всім силами підтримувати діло утвердження національно-територіальної автономії України.

З доручення зборів.

Голова зборів С. Любка. Писар Н.

Сельська Громада на вічу в селі Любитові Кривецького повіту. 18-го цього червня, вислухавши Універсал, постановила од своїх вибраних вище Правительству. Українську Центральну Раду. Одриваючи полесень і моголіття Раді.

Любитовська Громада.

Універсал прийнятий, як маніфест до народу, котрого приймаємо не на слова а на ділі, вибраним дунит про податки добровільними внесками.

Дунавецька Рада Товариства Люботка.

Полкова Українська Рада і всі офіцери України 49-го запасного полку, пенно схизаються перед героїчністю Центральної Ради, взявши велику відповідальність і тяжку роботу на себе, — клянуться служити Користись нам, Центральної Української Ради, членів і вірно служити і працювати для рідного краю і боронити волю його до останньої краплі крові.

Голова зборів, Командир полку, Полковник Мазуренко. Голова Полкової Ради, Припорчик Курц, Писар Максименко.

Полкова Громада 6-го Гренадерського Київського полку 4-го червня 1917 року. З доручення загальних зборів ухвалила послати до Київської Центральної Української Ради таке привітання: Українські солдати і офіцери, яких налічується в полку до 400 чоловік, об'єднавшись на фронті в Пилипіву Громаду, від щирого серця вітають Українську Центральну Раду, ухваливши її на одну і єдину гідну війну оборонити на щастя і добродушність України, котрі тять і одирають тимчасово від рідного краю, алеж вони на дорогий край ні на хвилину не забудуть, живуть усіми думками з ньюм. Ми не озираємо надії, що може опіраючись на нас, одбуде національно-територіальну

автономію України у Федеративній Російській Республіці.

Голова Полкової Громади, солдати *Бойчук, Товариш голови Шмабе-Камітати Н. За півсяра Н. Подя. удост. Полковник Н.*

Від Упр. Організац. Ком. у Павлограді.

Цим повідомляємо Вас, що у Павлограді 15 червня с. р. звалилися організаційний Комітет в представників Військового Товариства імени гетьмана Дорошняка і Просвіти, — 18-й м. організаційний Комітет мав нараду з Центральним повітовим Виконавчим Комітетом, де після читання і довгого обговорення Універсалу Центральної Ради, — Комітет вибрав такі постанови: 1) Ком. признає автономію України необхідною.

2) Для цього необхідно організувати людність Павлоградського повіту.

3) в справах організації і укріплення Павлоградського повіту, Виконавчий Комітет, який у складі в організації мав Український Комітетом і в дальшій своїй роботі має йти в тісній контакті з цим Комітетом; немж робота з приводу Універсалу повинна йти в тому напрямі, щоб Український рух набув чіткого і визначеного державного русла. Післям Кабінету-розгляду Губернська Рада не дає нам жодних вказівок і директив, а сам організаційний Комітет дуже туманно уявляє собі дальню свою роботу з напрямку реалізації Універсалу, до того ж практичне переведення його може зустрітись ориєнтовальнім ворожим відношенням з боку держав. Організаційний Комітет прихвально Центральну Раду дати бачу цю дію директив і практично повністю по якомі підпорядкуванні в справі реалізації Універсалу і напровадження в життя автономії України. Н. Імени Українського Організаційного Комітету в Павлограді на Катеринославщині *Хоружий Борис Горюхінський, Хоружий М. Олександрович, Ковалі М. Сусломи Ем. Киренко.*

Загальні збори *Ново-Андріївського Комітету, Ісаївської волости, Ахматського повіту на Харківщині*, що відбулись 18 червня с. р. з представниками від Маріупольського, Скачківського, Олександрівського, Докитівського і Пидвисового Комітетів, прийняли під розгалу митвором умови, які швидко переміняються на Україні, висловили таку резолюцію.

1) Вітати Українську Центральну Раду, як широго борця за свободу України, що добивається автономії і федерації.

2) Висловити обурення тим криком, що прогласують самостійність України.

Продікатор М. Васильченко.
Член *Пайрелі.*

Збори Українців поштово-телеграфних службачих м. Києва 19 червня 1917 року одностайно ухвалили:

1) Вітати Центральну Раду, а також

чи в своїм Тимчасовим Урядом і ухвалити її постанови для себе обов'язковими.

2) Оподаткувати себе, починаючи з 1-го липня, добровільними внесками на річну справу, відносно ухвалою Універсалу Центральної Ради.

3) Витати вихід для скликання Всеукраїнського поштово-телеграфного віда і залучення Всеукраїнської поштово-телеграфної спілки. *Відповідають організатори Зборів. І. Шматко, Тимченко, Винниченко.*

Ми селище *Мачухинської Волости, Чортківського повіту, старий вітати Центральну Раду в боротьбі за національне відродження, одностайно приймаємо до універсалу і дуже бажали б якнайшвидше чинити так на крайній шлях національного життя.*

З свого боку ми всіма силами будемо підтримувати і виконувати розпорядження Центральної Ради.

Разом з цим пославши 78 карбов. в скарбницю Ради. Спод. згодуються на самообов'язання і як найшвидше ті гроші будуть прислані.

Голова волостного Комітету *Н. Член Комітету Шкура І. Н.*

Миронівська волость, Новоград-Синьський повіту, Волинської Губернії вітає нас з громадської складу, щиро вітає од душі Центральну Українську Раду і виявляє йому готовність служити рідним населенням і тим надіям, котрі висловили в Універсалі.

Збори українського вбаражського військового гуртка вітають Українську Центральну Раду, жовтять уваги в роботі на користь автономії України в федеративній російській Республіці. Вони всіляки піддержуватимуть Раду, виспів Правительствений орган вільного Українського народу. Голова гуртка *Сердюк.*

Шановановський волостний слід *Борисівського повіту на Чернігівщині*, ухвалив вітати Центральну Раду, як наш Тимчасовий уряд, і знає, що він буде йти поруч з нею і домагатися автономії України в Федеративній Російській Республіці.

Селянська Громада на вічу у селі *Озаричані, Кролевецького повіту 19 сього червня*, вислухавши універсал, постановила од нині визнавати вищим правительством Українську Центральну Раду. Одправлено колектив з моголіттям Ради. *Озаричанська Громада.*

Звід селища *Лиманського повіту*, прийнявши до уваги обнародований Радою Універсал, постановили признати Раду

своїм правительственным органом і розпорядження її виконувати. Голова *Крамаренко.*

Сельська громада на вічу у селі *Спаському Кролевецького повіту 19 сього червня*, вислухавши універсал поштовопол од нині визнавати вищим правительством Українську Центральну Раду. Одправлено колектив і моголіттям Ради. *Спаська Громада.*

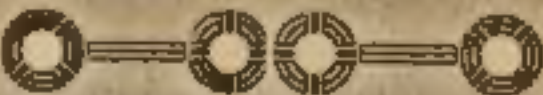
м. Борзна на Чернігівщині. 18 червня у нас відбулися надзвичайні збори Земської збори. Старий склад власних був обраний представниками від селищ і повітового виконавчого Комітету і моголіттям волостних виконавчих Комітетів. Число делегатів, які виходили з складу старого Земства, від збори до збори. На зборах був прочитаний Універсал Центральної Ради. Після промови О. П. Савицького ухвалено ось які резолюції:

Вислухавши універсал Української Центральної Ради, Борисівська Земська збори признає, що він відповідає чужим і надіям населення Борисівського повіту і визнає під уклад, що в Універсалі нема признавання до розділення в Росію, а обороняється лиш виключне право на автономію в демократично-федеративній республіці Російській, постановлено:

1) Признати Центральну Раду єдиним Українським Правительственным органом і вистітати нинішній в Центральну Раду до питання Земського життя. Висловити постійне побажання, щоб Чернігівська Губернська організація приєднувалася до якнайшвидшого часу до Центрального Українського Правительства.

2) З приводу цього, що в деяких органах російської преси помічено нехотіння до автономії і справедливому розумінню України українського питання і визнає під розгалу, що таке відношення зликує з одної сторони, вибачене одношення висказів до України, а з другої, роздриваючи благородне чужинство України, може довести до безладного розриву братніх зв'язків, що в спільних інтересах цілком не бажано, навіть включити, можливо зібрання поручає Управі звернутися до редакцій газет з проханням не допускати до рингату націоналістичних націоналістичних страстей, а по братському припасти до українців право на автономний устрій свого життя.

3) Прийнявши Центральну Раду єдиним українським адміністративним органом, що стоїть на стороні інтересів українського народу, і приймаючи рішення висловити по ріжним питанням з Центральною Радою, Земська збори ухвалила своїм обов'язком оказати Центральній Раді матеріальну підмогу для чого асигнувати в її розпорядження 3000 рублів, вчислюючи розхід до § XIII.

Друкував Центральний Український Рад.
Михайлівська № 16. Тел. 17-00.